Η προσευχή (μοναχός Μωυσής, αγιορείτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 14 Απριλίου, 2013

Τα στοιχεία τα κύρια της Σαρακοστής είναι η προσευχή και η νηστεία. Η προσευχή προϋποθέτει την πίστη. Ένας μη προσευχόμενος είναι αβοήθητος, ανασφαλής, τυφλός και μόνος.

Δένεται με τη γη, την ύλη, δεν γνωρίζει να πετά ψηλά, να σελαγίζει στους ουρανούς, να έχει απαραίτητη ουράνια συνδρομή. Είναι μαγνητισμένος, δεμένος, προσκολλημένος στα φθαρτά γήινα. Δεν ξαγγιστρώνεται εύκολα. Προσπαθεί να θησαυρίζει στη γη. Αναζητά συνεχώς ηδονές, για να τον χαροποιήσουν, αλλά μάλλον οδύνη του δίνουν. Λυπηρό και αξιοθρήνητο να ψάχνει τη χαρά στη λάσπη.

Η
ανάβαση στον ουρανό ξεκινά με τη μεταμέλεια, την ειλικρινή μετάνοια, την κατανυκτική συντριβή. Αξίζει να νιώσει ότι δεν πλάστηκε για το χώμα. Η εμπάθεια δεν χαροποιεί αληθινά. Η προσκόλληση στο ενθάδε είναι σοβαρό λάθος και έχει κόστος με πικρές συνέπειες. Να ανέβεις πιο ψηλά από τα ορώμενα δεν είναι ακατόρθωτο. Είναι εφικτό για όλους. Αρκεί να το θελήσουν, να το αγαπήσουν. Στην αρχή είμαστε διστακτικοί, δειλοί, φοβισμένοι, δεν θέλουμε να το ρισκάρουμε. Μάλιστα το θεωρούμε άπιαστο, παράξενο, αφύσικο, ακατόρθωτο, πάντως όχι για μας.
Νομίζουμε πως είναι ανεπίτρεπτο και ανόσιο παιχνίδι, ότι είμαστε πολύ αμαρτωλοί για κάτι τέτοιο. Η προσευχή δεν είναι μόνο για τους αγίους.

Αν όμως
κάποιος προσεύχεται σεμνά και ταπεινά, αρχίζει να γλυκαίνεται η καρδιά του, να φωτίζεται, να ενισχύεται και να αναπαύεται. Αισθάνεται ότι αξίζει να προσεύχεται. Νιώθει ευφροσύνη, αγαλλίαση, ασφάλεια, ενδυνάμωση και παρηγοριά. Κατανοεί ότι είναι μεγάλη ανάγκη της ψυχής του, φυσική κίνηση, λειτουργία ένθεη. Γίνεται αγαθή συνήθεια και όχι τυπική πράξη. Καθημερινό εντρύφημα και δώρο. Όπως το σώμα θέλει καθημερινή τροφή, για να συντηρηθεί, έτσι και η αθάνατη ψυχή μας.
Δεν μπορεί κάποιος να αγαπά το Θεό και να μη συνδέεται μαζί
του, να μη συνομιλεί και προσεύχεται. Πάντοτε τον συλλογίζεται και τον επικαλείται. Η μνήμη του Θεού είναι μία προσευχή. Μνημονεύεις τον αγαπώμενο και χαίρεσαι. Η θεία επίκληση είναι αφορμή μεγάλης χαράς, ειρήνης και ευλογίας.
Δίχως την προσευχή η ψυχή μένει άπνοη, αδύναμη, νοσηρή. Η προσευχή δίνει πνευματική υγεία, ισορροπία, διάκριση, φώτιση, αγιασμό. Η προσευχή τον θωρακίζει

κατά της αμαρτίας. Ο προσευχόμενος έχει πιάσει κουβέντα με το Θεό και δεν ασχολείται με μάταια πράγματα. Μαθαίνει την ταπείνωση, την πραότητα, την απλότητα και την αγάπη. Ο προσευχόμενος είναι αγαπητό τέκνο του Θεού. Ένα μεγάλο δώρο του Θεού στον άνθρωπο. Είναι η προσευχή. Η παρούσα περίοδος της Σαρακοστής είναι μία έκτακτη ευκαιρία να μάθουμε να προσευχόμαστε αληθινά.

(Πηγή: "Μακεδονία" 31/3/2013)

ΣΧΕΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ:

Η προσοχή στην προσευχή (Αγ. Ιγνάτιος Μπριαντσιανίνωφ)

Η ψυχρότητα στην προσευχή (Οσίου Θεοφάνους του Εγκλείστου)

Προσευχή (Αγ. Δημήτριος του Ροστώφ)

Η προσευχή (Αγ. Ιωάννης Χρυσόστομος)

Η προσευχή (Όσιος Νείλος ο ασκητής)

Η προσευχή ως μέσον διαπαιδαγωγήσεως των παιδιών (μοναχός Αρσένιος Βλιαγκόφτης, Δρ Θ.- Πτ. Φ.)

Προσευχή και σιωπή. Ομιλία ΣΤ' του Αγ. Μακαρίου του Αιγυπτίου (Πρεσβ. Βασίλειος Κοκολάκης)

Προσευχή ή διαλογισμός; Κοινωνία με τον Θεό ή κάτι άλλο; (Μοναχός π. Αρσένιος Βλιαγκόφτης)

Η Κυριακή Προσευχή (Άγιος Αμβρόσιος Μεδιολάνων)

Η Κυριακή προσευχή (Αρχιμ. Γεώργιος Καψάνης, Καθηγούμενος Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους)

"Πάτερ ημών...": Ερμηνεία στην Κυριακή Προσευχή (Αρχιμ. Βασίλειος Γοντικάκης, Προηγούμενος Ι. Μ. Ιβήρων Αγίου Όρους)